

זמן דיוקן ||

במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

מערך התערוכות הנוכחי במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית, בדומה לזה שהוצג לפניו, מתמקד בדיוקן ומשמעויותיו דרך 6 תערוכות יחיד ותערוכה קבוצתית של דיוקנאות מאוסף המוזיאון.

זהו אחד הז'אנרים הקלאסיים באמנות, והוא מעלה בחדות שאלות של זהות ושל תבניות ייצוג, כמו גם מתחים בין הביטוי האישי-הפרטי לזה החברתי והתקופתי, ובין שאיפת ההנצחה כחומר לטבענו האנושי בר החלוף.

במערך הנוכחי ניתן מקום מרכזי לדיוקן המצויר, המביא אל הבד או אל לוח העץ את הפנים האנושיות. עוד מתאפיינות התערוכות המוצגות במהלך של שיבה חוזרת ונשנית למושא ציור יחיד או לקבוצת מצוירים בעלי מכה משותף עקרוני - מהלך שמדגיש את ממד הזמן וממחיש את הפער המובנה בין הממשי (המודל החי) לייצוגו. חזרתיות זו כמוה כניסיון בלתי פוסק ללכוד ולהנכיח על הבד את תמציתו של קשר דיאלוגי בין הצייר למצויר. דומה שסך הרגעים המצטברים בדיוקנאות אלה מביע כמיהה לתפוס הלך נפש או מהות אנושית בלתי מושגים, איזו מהות חמקמקה של מושא הציור האנושי כמו גם של מעשה הציור עצמו.

שתיים מהתערוכות מרחיבות את המבט בדיוקן דרך פרספקטיבה היסטורית על ציור הדיוקן במאה ה-19 ובראשית המאה העשרים - תקופה שבה ערער מדיום הצילום על תוקף מעמדו הדוקומנטרי של ציור הדיוקן, אך בעשותו זאת גם שיחרר אותו לעיסוק במחקר פנים אמנותי.

יאן ראכוורגר: הפרדס הגדול

יאן ראכוורגר ידוע כצייר דיוקנאות מחונן, שזכה להכרה והערכה בתערוכותיו הרבות במוזיאונים מרכזיים בארץ ובעולם. תערוכתו הנוכחית מתמקדת לראשונה בדיוקנאות של גלית ראכוורגר, בת זוגו לחיים, אותה הוא מצויר כבר 35 שנה. התמה המסורתית של "דיוקן אשת האמן", המוכרת מצויריהם של גדולי האמנים (עמם מנהל האמן שיח אמנותי ערני), מיתרגמת על הבדים והניירות לרגעים ייחודיים של אינטימיות זוגית ומשפחתית, ולא פחות מכך, למרחב יצירתי התנסותי וקשוב, המותח את גבולות הרגע אל מעבר לעכשיו.

אוצרת: ד"ר איה לוריא

Portrait Time II

at the Herzliya Museum of Contemporary Art

The focus of the museum's current group of exhibitions, like the previous one, is on portraits and their significance. Portraiture, which is one of the classic genres in art, throws into sharp relief questions of identity and modes of representation, as well as the tensions between personal and private expression and social and periodic articulation, and between the desire for material immortalization and the ephemerality of our human nature. In the current exhibitions, the painted portrait, depicting the human face on canvas or wooden panel, is given center stage. A repeating theme in the exhibitions is the artist's return to a single painting subject, or to a collection of subjects with a common denominator - an approach that emphasizes the passage of time and renders present the inherent gap between the real (the living model) and its representation. This repetition is akin to a relentless attempt to capture on canvas the essence of a dialogical relationship between the painter and the subject. The sum of the cumulative moments in these portraits seems to express a yearning to capture a particular .inconceivable human state of mind or substance - some elusive essence of the human subject, as well as of the act of painting itself

Two of the exhibitions expand our perspective on the portrait historically, focusing on nineteenth and early-twentieth century works - a time when the medium of photography undercut the documentary validity of painted portraits, but in doing so also freed it to engage in questions .pertaining to the medium of painting itself

Jan Rauchwerger: The Big Grove

Jan Rauchwerger is known as a gifted portraitist, and his numerous exhibitions in key venues in Israel and abroad have won wide acclaim. His current show focuses for the first time on the portraits of Galit Rauchwerger, his life partner, whom he has been painting for thirty-five years. The traditional theme of "Portrait of the Artist's Wife," familiar from the works of great masters (with whom the artist engages in lively discussion), is transmuted into singular moments of intimacy - of the couple, and of the family - and no less, into an attentive space of creativity that expands the moment beyond the present

Curator: Dr. Aya Lurie

